

'Borre, jij bent toch al een grote jongen?' vraagt mama.

O, uitkijken, denkt Borre.

Als grote mensen vragen of je 'al een grote jongen' bent en je zegt 'ja', dan willen ze meteen dat je wat voor ze doet.

Maar zeggen dat je geen grote jongen bent, wil je ook niet.

'Eh, ja hoor, mama...,'
antwoordt Borre aarzelend.

ze vraagt iets aan hem.

'Dat is mooi,' zegt mama.
'Dan wil jij me zeker wel even
helpen door bij de supermarkt
een pak halfvolle melk te halen?'
'Dacht ik het niet...,'
mompelt Borre in zichzelf.
'Sorry, wat zeg je, Borre?'
'Ja natuurlijk, mama!'

wil je wat voor me doen?

Met mama's portemonnee
en de boodschappentas
gaat Borre op pad.
Het is gelukkig niet zo heel
erg ver en het stormt gelukkig
ook niet zo heel erg hard.

hij gaat met de tas op pad.

Eindelijk komt Borre drijfnat
de supermarkt binnen.
Zo, eerst een mooi
winkelwagentje uitzoeken.
Hij wil niet zo'n klein ding voor
kinderen, met een vlaggetje
erop, maar een echte.
Borre is tenslotte al
een grote jongen.

Maar het is toch nog best lastig
om met zo'n grote winkelwagen
geen mensen of hoge torens
van opgestapelde blikjes
omver te rijden.

de kar is best wel groot.

Hé, daar staat een
tafel met toastjes.
Borre blijft staan om te kijken.
Er zitten allemaal lekkere
dingen op de toastjes:
kipsalade, een soort eierprutje en
ook verschillende soorten kaas.
Er staat geen prijs bij.
Ze zijn gratis, om te proeven.

**hier stopt hij en
neemt een hap.**

Als Borre alle toastjes geproefd heeft, is het weer tijd om op zoek te gaan naar de melk. Maar waar is de onbestuurbare winkelwagen gebleven? Is die nou gewoon zonder Borre doorgereden?

de kar is weg.

